

Hallå, vi existerar ju redan!

Hon är uppvuxen med två mammor och två pappor. Nu vill Hanne Gorton Lindblad visa att regnbågsfamiljer faktiskt finns. På riktigt. Och att vara regnbågsbarn varken är särskilt coolt eller konstigt.

Lamporna tändes i salongen på biograf Spegeln i Malmö. Gymnasieeleverna suckade och sträckte på sig, blinkade mot ljuset. De hade just sett "Patrik 1,5", en film om ett homosexuellt par som adopterar en pojke. Nu skulle diskussionen ta vid. Framme vid bioduken stod en inbjuden gäst som skulle hålla i samtalet. Stämningen bland eleverna blev genast aggressiv. "Bögjävell!" ropade någon och andra hakade på. /.../ Skratt och skrån. Barn till bögar blir mobbade konstaterade någon. Då hördes en klar stämning: – Nej, så är det inte alls. Ni kan fråga mig.

Det blev alldeles tyst i salongen. Elevernas blickar riktades mot en ung kvinna som ställt sig upp i bänkraden. Någon ropade "Ge tjejen en mikrofon! Ge henne en applåd!" Hanne Gorton Lindblad ler vid minnet. – Jag ville visa att vi faktiskt finns på riktigt, inte bara på film.

Flicka med paraply. Foto: Plush Studios/Getty Images.

Hon är arton år gammal och uppvuxen i en regnbågsfamilj. I hennes fall innebär det att hon har dubbelt upp: två mammor, två pappor och två syskon. Hennes biologiska föräldrar har aldrig varit ett par – de bestämde sig för att skaffa barn tillsammans och sedan leva med respektive partner. Verkar det krångligt?

– Jag förstår om det kan vara svårt att begripa, men för mig är det helt normalt, det är ju detta jag är van vid. Dessutom är det lyxigt; jag får ju dubbelt så mycket kärlek!

Även om benämningen regnbågsfamilj låter glatt och sorglös är det inte helt okomplicerat.

Redan i förskoleåldern började Hanne förstå att hennes familj skilde sig från mängden.

– Mina föräldrar har aldrig försökt dölja det. Därför har jag heller aldrig behövt smyga med det. Men ibland märkte jag att andra människor reagerade negativt. Kanske inte jämnåriga kompisar, däremot deras föräldrar. Det har hänt att vuxna styrt sina barn att inte leka med mig på grund av mina föräldrar.

I andra änden fanns alla som tyckte att det var spännande och annorlunda att ha två mammor och två pappor.

– Jag fick hela tiden höra hur coolt det var med homosexuella föräldrar. När de kom på besök kollade de runt lite extra därhemma. Fanns det några hemliga rum? Något som visade att här bor sexuellt aktiva människor?

Troligtvis blev de besvikna.

Samtidigt märkte hon att folk skämdes över sina fördomar. Om klasskompisarna använde ordet bög som skällsord, kom de direkt fram och ursäktade sig: "Oj, förlåt, Hanne, du vet att jag inte menade det."

– Till slut kom en vändpunkt, när jag tröttnat på att folk tyckte synd om mig. Jag ville visa: jag far inte illa. Det är inget fel på min familj. Vi är bara annorlunda för att samhället behandlar oss annorlunda.

Ur dessa tankar växte en idé fram. Hanne ville fotografera några regnbågsfamiljer till ett projektarbete i skolan. Med tiden har det enkla fotoprojektet vuxit till en hel utställning som har vernissage på fredag, den 3 april. Den senaste tiden har hon dessutom medverkat

Regnbågsfamilj. Foto: Hanne Gorton Lindblad

i både radio och tv och framöver ska hon hålla ett antal föreläsningar för skolungdomar.

– Jag tänker inte längre på detta som ett skolprojekt. Jag vill göra något stort, något som har betydelse för andra.

Hon visar runt i utställningslokalen, en rymlig betongbunker invid Stapelbäddsparken i Västra hamnen i Malmö. Den användes tidigare som storkök för varvsarbetarna.

Hanne pekar och berättar. Här ska fotona hänga. Där ska bli ett litet kafé. Här borta blir det filmvisning och på väggen ska frågelådan hänga ...

I lokalens mitt finns en ramp för skateboardåkare. Den stod här tidigare men Hanne har valt att piffa upp den med regnbågens färger. Hon ler glatt.

– Skejtarna vet inte om att jag har målat om den. Men jag tycker att det passade bra – homosexualitet verkar vara bannlyst i deras kretsar.

En annan konstruktion för tankarna till en kyrka, även den målad i färgglada toner.

– Också en svårtillgänglig värld. Tänk att det fortfarande finns folk som diskuterar om homosexuella ska få gifta sig och skaffa barn! Till dem vill jag säga: Hallå, vi existerar ju redan!

Ännu återstår en del jobb. Den senaste tiden har Hanne cyklat hit flera gånger i veckan efter skolan för att arbeta med utställningen. Men förhoppningsvis är det värt allt slit.

– Fast en del kommer säkert bli jättesura. De menar nog: Jag har inget emot regnbågsfamiljer, men måste de verkligen visa upp sig sådär? Men jag tror att ju mer man visar att man finns, desto lättare är det att bli accepterad.

KERSTIN WEMAN THORNELL
Sydsvenskan 31.3.2009